

[Krarup.]

kerne. Hvor stort et Tal der kunde komme ud af det, ved jeg ikke, men man kunde tænke sig, at en 5-6-7-8 000 af disse Mennesker kunde beskæftiges ved dette Arbejde, og det vilde betyde ikke saa lidt. Jeg henstiller til den højtærede Handelsminister at undersøge, om der ikke her er Mulighed for at fremskaffe den Arbejdskraft, som er en uomgængelig Nødvendighed for at producere det Sukker, vi alle sammen ønsker fremstillet. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Oluf Johansen: De sidste Aars Sukkerordninger bygger paa Loven af 13. Marts 1943. Den Pris, som der aftaltes, er senere forhøjet med Dækning for Arbejdslønnens Stigning, med Fragttilskud og med Garanti for Mindsteudbytte. Prisen er saaledes steget fra 4 Kr. 10 Øre pr. DC til 5 Kr. 73 Øre. Loven indeholder Bestemmelse om Dækning for Stigningen af Arbejdslønnen ved kommende Lønstigninger, og det foreliggende Lovforslag præmierer forøget Sukkerrodyrkning.

Medens tidligere Handelsministre kom til Rigsdagen med et Forslag, der byggede paa Aftale med Sukkerroedyrkernes Organisationer, er dette ikke Tilfældet med det foreliggende Lovforslag. Enighed er ikke opnaaet, og den højtærede Minister er kommet til Rigsdagen med et Lovforslag, som Folketinget behandlede, medens der fortsat forhandlede med Dyrkerne. Med Forventning om en stigende Produktion vedtager vi nu en Lov, som Dyrkerne tager imod, idet de ved Agitation gør et betydeligt Arbejde for at faa Dyrkningen forøget. Efter Lovforslaget garanteres der Dyrkerne en fast Pris plus en Prisstigning af 10 Øre pr. DC, hvis det samlede Areal overstiger 39 200 ha, 20 Øre, hvis det overstiger 41 500 ha, og 30 Øre, hvis det overstiger 44 000 ha. Dertil kommer, at der fortsat sikres Dyrkerne Godtgørelse for et mindre Udbytte end 175 DC pr. Td. Land.

Sukkerspørgsmaalet er blevet et stort Problem. Det spænder over ernæringsmæssige og handelsmæssige Felter, hvortil kommer Spørgsmaalets økonomiske Side. Indsatsen fra Dyrkere og Arbejdere, der Sommeren igennem i Slid og Sved udfører det

haarde Arbejde, er Grundlaget for dette Problems Løsning. I Tillid til, at de paa-gældende forstaar den store Opgaves Betydning, faar vi nu en Sukkerlov, der ved øgede Arealer giver stigende Fortjenester og aabner Mulighed for Fremskaffelse af mere Sukker til Eksport; vi faar i Stedet værdifulde Varer af anden Art, som vi har saa haardt Brug for. Da man faar højere Pris for Sukker til Udførsel, er der ved en stigende Produktion Haab om, at Ordningen til Dels kan hvile i sig selv. Nu maa man regne med, at alle interesserede Parter forstaar deres Ansvar. Dyrkerorganisationerne har ogsaa stærkt appelleret til Landmændene om at øge Arealerne; at de vil det, har det danske Samfund Lov til at regne med, og det gør vi.

Under Forhandlingerne i det andet høje Ting oplystes det, at der var stigende Arealer til fri Dyrkning af Saftroer, som kunde gaa ind i Sukkerproduktionen uden om Rationeringen. Da det drejer sig om betydelige Arealer, er det rigtigt, at denne Produktion af Roesaft nu drages ind under Ordningen og under Ministerens Kontrol. Det maa da være Ministerens Opgave at ordne dette Spørgsmaal paa tilfredsstillende Maade ud fra samfundsmæssige Synspunkter, herunder ogsaa prismæssige, eventuelt ved Priskontrolraadets fortsatte Medvirkning, om det skønnes nødvendigt. Det kan ikke være rigtigt, at officielle Sukkerarealer gaar ned og de frie Arealer stiger. Maaske har ikke blot Landmændene, men ogsaa Fabrikkerne Interesse i den nye Produktion. Dette er forkert. Saftproduktionen bør være det sekundære, noget, der for alle Parter lønner sig knap saa godt som den almindelige Produktion af Sukker.

Jeg hilser med Glæde, at Lovforslaget giver Mulighed for, at Rigsdagen næste Aar faar Lovforslag til en ny Sukkerlov forelagt i Midten af Februar. Dette vil give Rigsdagen Tid til at behandle Spørgsmaalet ordentligt og til at faa større Indseende med Sagen. I Spørgsmaalet om at faa nye Dyrkere med er denne og tidligere Sukkerlove altid kommet for sent. Gamle Dyrkere har altid haft en Forret til først at tegne Arealer, og derefter, hvis der var Brug for mere, gaves der Mulighed for nye Dyrkere, og det blev altid for sent. Skal en Landmand udvide en Del af sin Bedrift, lægge den om,